RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 62r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

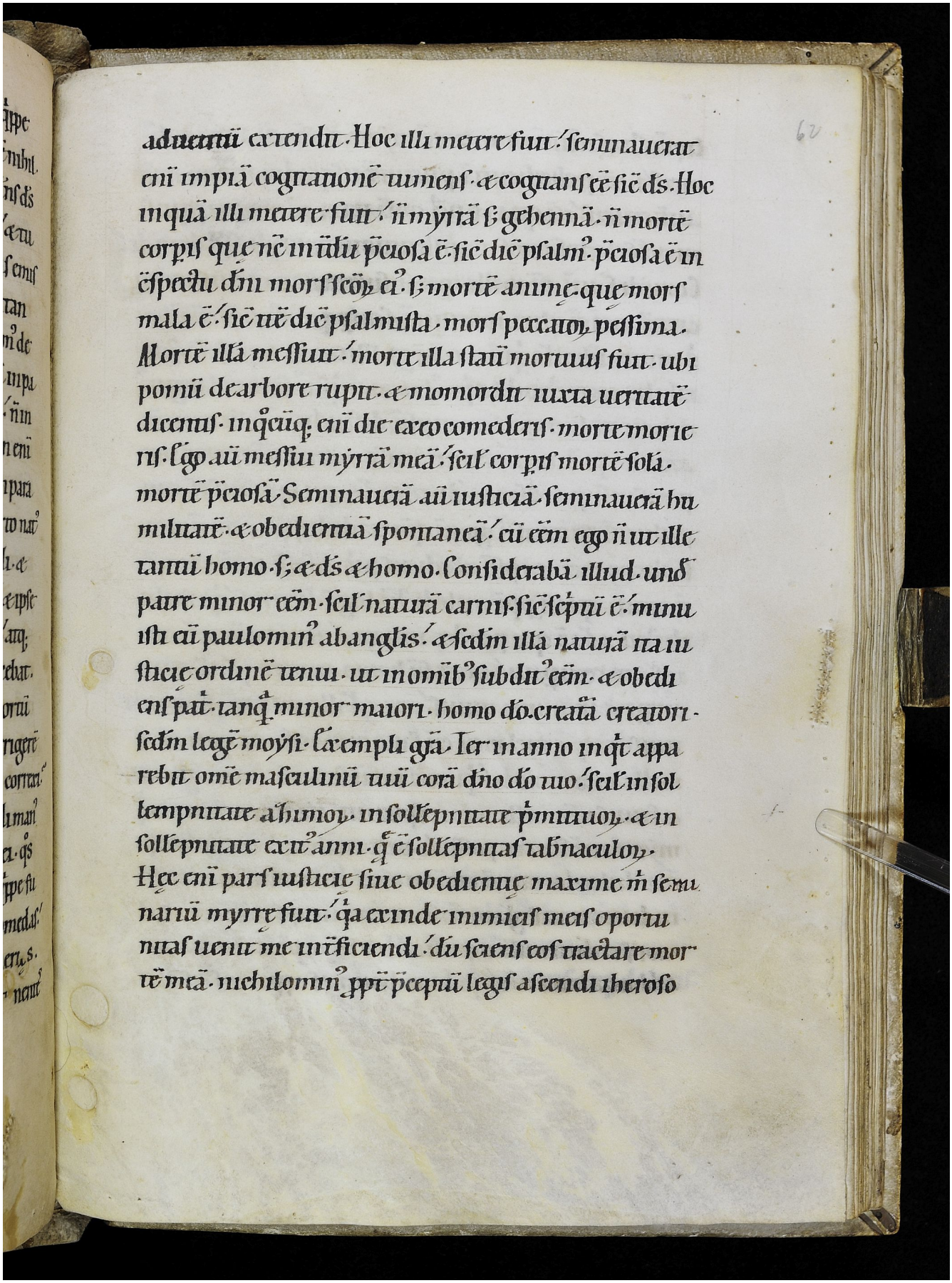

adueniū extendit. Hoc illi meuere fuit. seminauerat
eni impiā cognationē uuuens. et cognans eē sic ds. Hoc
in quā illi meuere fuit. ñ myrrā s; gehennā. ñ mortē
corpis que nē in ūdiu pēiosa ē. sic dicē psalm. pēiosa ē in
ēspectu dñi mors scōr ei. s; mortē animē que mors
mala ē. sic ūē dicē psalmista. mors peccatōr pessima.
Mortē illā messuit. morte illa stati mortuus fuit. ubi
pomū de arbore rupit. et momordit iuxta uerbū
dicentis. in qcūq; eni die exeo comederis. morte morie
ris. Ego aū messui myrrā meā. scil corpis mortē solā.
mortē pēiosā. Seminauerā aū iusticiā. seminauerā hu
militatē. et obedientiā spontaneā. cū eēm ego ñ ut ille
tantū homo. s; et ds et homo. Considerabā illud. unds
patre minor eēm. scil naturā carnis. sic sēpū ē. minu
isti eū paulo min ab anglis. et sedm illā naturā ita iu
sticiē ordinē tenui. ut in omib sub dit eēm. et obedi
ens pat. tanq minor maiori. homo dō. creatā creatori.
sedm legē moysi. Exemplū grā. Ter in anno inqt appa
rebit omē masculinū tuū coram dno dō tuo. scil in sol
lempnitate azimōr. in sollepnitate pmitiuōr. et in
sollepnitate exitū anni. q ē sollepnitas tabnaculōr.
Hec eni pars iusticiē siue obedientiē maxime m seni
narū myrre fuit. qa exinde inimicis meis oportu
nitas uenit me interficiendi. dū scilicet eos tractare mor
tē meā. nichilomin ppter pceptū legis ascendi iherosolimā